

# РЕШЕНИЕ

№ 43182

гр. София, 23.12.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в**  
публично заседание на 25.11.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5387** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на „Овергаз Мрежи“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1407, район „Л.“, [улица] (със старо наименование „Софиягаз“ АД), представлявано от А. П. - изпълнителен директор, чрез И. А. - юрисконсулт, срещу мълчалив отказ на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) за постановяване на решение по заявление с вх. № Е-15-57-29/29.09.2023 г. за утвърждаване на цени за разпределение и присъединяване на клиенти към газоразпределителните мрежи на „Овергаз Мрежи“ АД и заявление с вх. № Е-15-57-30/29.09.2023 г. за утвърждаване на цени за снабдяване с природен газ за всяка от лицензионните територии.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на мълчаливия отказ на КЕВР поради противоречието му с материалния закон и процесуалните правила, както и неспазване на установената форма. На първо място, се развиват аргументи, че с отмяната на чл. 25, ал. 2, т. 3 от НРЦПГ отпада задължението на „Овергаз Мрежи“ АД да предостави поисканата от КЕВР информация. От друга страна, срокът за произнасяне по посочените заявления от страна на КЕВР е започнал да тече отново след отпадане на основанието за предоставяне на информация от страна на „Овергаз Мрежи“ АД, считано от 09.02.2024 г. (датата на влизане в сила на изменението на закона), като в срок до 09.04.2024 г. Комисията е следвало да представи проект на решение, което да се разгледа на открито заседание на Комисията съгласно правилото на чл. 31, ал. 2, т. 1 и на основание чл. 35, ал. 6 от Правилника да вземе решение по заявленията на дружеството. Като не се е произнесъл по представените пред него заявления, органът е постановил мълчалив отказ в

нарушение на закона.

Твърди се, че с така формирания мълчалив отказ е преграден пътят за разглеждане на исканията на дружеството. Допълва се, че дружеството има лицензии за извършване на дейностите „разпределение на природен газ“ и „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ за посочените в тях лицензионни територии. На следващо място, жалбоподателят се позовава на обстоятелството, че на 30.01.2024 г. с Решение № БП-4 КЕВР одобрява актуализацията на бизнес плановете на „Овергаз Мрежи“ АД за 2024 г. за всички лицензионни територии на дружеството, което има за последица изменението на одобрените от Комисията цени на дружеството за същия регулаторен период, съгласно разпоредбите на НРЦПГ. Последните предвиждат, че цените, които се утвърждават на енергийното предприятие, са в пряка зависимост от утвърдените в бизнес плана му размер на инвестиции, разходи за дейността и необходими приходи. В тази връзка и с оглед изричната норма на чл. 13, ал. 3, т. 4 от НЛДЕ производствата по изменение/актуализиране на бизнес плана и изменение/актуализиране на цените за даден регулаторен период следва да се извърши в рамките на едно производство, с оглед зависимостта на решенията и по двете производства едно от друго. Позовава се на Определение № 9493 от 02.11.2023 г., постановено по адм. д. № 8484/2023 г., съгласно което одобреният бизнес план на дружествата и утвърдените им цени следва да бъдат взаимосвързани, тоест „той е и основа за последващо одобрение, респективно актуализиране на цените“. Жалбоподателят поддържа, че, като не е постановила акт по същество по исканията (заявленията), с които е сезирана, Комисията, при наличието на всички законови предпоставки за това, е формирала мълчалив отказ, който подлежи на отмяна поради неговата незаконосъобразност и поради противоречие с материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

На следващо място, с жалбата се излагат твърдения, че е нарушен принципът на оправданите правни очаквания, тъй като дружеството има всички законови основания да очаква произнасяне от страна на Комисията в сроковете, регламентирани в закона, така както то самото съобразява поведението си за подаване на съответните заявления в сроковете по НРЦПГ. Нещо повече, счита, че в заявленията дружеството подробно е посочило причините, които налагат исканите изменения, и е обосновоало спешността и важността на същите с оглед надлежното изпълняване на вменените му с лицензиите задължения. Липсата на произнасяне от страна на Комисията създава състояние на несигурност и пречатства дейността на дружеството като лицензиант. От друга страна, Комисията е длъжна от позицията си на носител на властнически правомощия да брани основополагащите правни принципи и да изпълнява възложените ѝ компетенции при съблюдаване на всички тях, в това число принципите на законност и на оправданите правни очаквания, които с атакувания мълчалив отказ са нарушени.

Навеждат се доводи за нищожност поради липса на форма и мотиви - чл. 146, т. 2 от АПК. Твърди се, че липсата на каквото и да е произнасяне по искането на „Овергаз Мрежи“ АД представлява липса и на писмена форма въобще, респективно липса на мотиви. Счита, че, доколкото този порок на приравнения към административен акт мълчалив отказ е непреодолим, същият обосновава и неговата нищожност. Позовава се на съдебната практика: Решение № 3314 от 10.03.2014 г. по адм. д. № 8730/2013 г. и Решение № 5229 от 03.05.2016 г. по адм. д. № 9701/2015 г. на Върховния административен съд, в които съдебните състави извеждат аналогични формулировки на заключението, че „мълчаливият отказ всякога е в нарушение на изискването за форма и на изискването за мотиви и това обстоятелство е взето предвид от законодателя...“. Такъв порок на акта не би могъл по никакъв друг начин да бъде отстранен освен чрез изрично произнасяне в предвидената от закона форма, ведно с подробни мотиви, гарантиращи възможността на адресата на акта да реализира правата си изцяло и пълноценно в рамките на

административното производство.

Иска се от съда да обяви нищожността, евентуално отмяната като незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на изискванията за форма, на мълчаливия отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране по заявления с вх. № Е-15-57-29/29.09.2023 г. за утвърждаване на цени за разпределение и присъединяване на клиенти към газоразпределителните мрежи на „Овергаз Мрежи“ АД и вх. № Е-15-57-30/29.09.2023 г. за утвърждаване на цени за снабдяване с природен газ, с които „Овергаз Мрежи“ АД е сезирало Комисията.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от юрк. А., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноски за платена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява по делото от юрк. Б., която оспорва жалбата като недопустима поради просрочие и моли да бъде оставена без разглеждане, алтернативно – да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни аргументи излага в писмен отговор на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

По делото е безспорно, че „Овергаз Мрежи“ АД притежава 10 бр. лицензии за извършване на дейностите „разпределение на природен газ“ и „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ за посочените в тях лицензионни територии (лицензия за извършване на дейността „разпределение на природен газ“ с № Л-438-08/30.03.2015 г., лицензия за извършване на дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ № Л-438-12/30.03.2015 г. за територията на общините Б., А., Ц., К., Н., П., П., С., С. З., Нова З., Я., Т., Нови Пазар и В.; лицензия за извършване на дейността „разпределение на природен газ“ с № Л-440-08/30.03.2015 г. и лицензия за извършване на дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ № Л-440-12/30.03.2015 г. за територията на общините К., М., М., П., Б. и Р.; лицензия за извършване на дейността „разпределение на природен газ“ с № Л-43908/30.03.2015 г. и лицензия за извършване на дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ № Л-439-12/30.03.2015 г. за територията на общините А., П., Пещера и П.; лицензия за извършване на дейността „разпределение на природен газ“ № Л-441-08/30.03.2015 г. и лицензия за извършване на дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ № Л-441-12/30.03.2015 г. за територията на Р., Р., И., П., В. Т., Горна О., Л., Л., П. и Л. и обособена територия "Д." (общини: Полски Т., С., Завет, К., Лозница, С., Ц. К., Борово, Бяла, В., Две могили, И., Сливо поле, Ценово и Опака); лицензия за извършване на дейността „разпределение на природен газ“ с № Л-184-08/17.12.2004 г. и лицензия за извършване на дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ № Л-184-12/27.04.2009 г. за територията на Столична община и [община].

Със заявление с вх. № Е-15-57-29/29.09.2023 г. „Овергаз Мрежи“ АД е сезирало КЕВР с искане за утвърждаване на изменение на цените за пренос на природен газ през газоразпределителните мрежи и на цените за присъединяване на клиенти към газоразпределителните мрежи, и със заявление с вх. № Е-15-57-30/29.09.2023 г. за утвърждаване на изменение на цените за снабдяване

с природен газ от краен снабдител и на цените за снабдяване със съгъстен природен газ от краен снабдител за териториите, на които дружеството има издадени лицензии за дейностите „разпределение на природен газ“ и „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ за ценовия период 2024 г.

Видно от Заповед № 3-Е-300/04.10.2023 г. на председателя на КЕВР, е сформирана работна група със задачи да разгледа подадените от „Овергаз Мрежи“ АД заявления с оглед установяване на съответствие с изискванията на Закона за енергетиката и Наредба № 2 от 19.03.2013 г. за регулиране на цените на природния газ, както и в тази връзка да изготви доклад и проект на решение, в срок до 60 дни от постъпване на заявленията или от отстраняване на нередовностите. По подадените заявления Комисията е поискала допълнителна информация от „Овергаз Мрежи“ АД с писмо с изх. № Е-15-57-29 от 15.12.2023 г., като е указала на дружеството да предостави информация за отчетените стойности на инвестициите в газоразпределителна мрежа – линейна част (РГ 1, РГ2, РГ3, РГ4, РГ5 и РГ 6), отклонения – линейна част и съоръжения за битови потребители и потребители на природен газ за стопански нужди до 53 МВтч/год (ГО1 и ГО2) и отклонения – линейна част и съоръжения за потребители на природен газ за стопански нужди (ГО1, ГО2 и ГО3) за периода на 2023 г., въз основа на достоверни данни за нетекущите активи по видове дейности.

С писмо с вх. № Е-15-57-29/28.12.2023 г. „Овергаз Мрежи“ АД уведомява Комисията, че информацията ще бъде предоставена в началото на 2024 г., непосредствено след изготвянето на годишните финансови отчети на дружеството и приключването на финансовата година (2023 г.), с оглед на предоставянето на коректна отчетна информация за 2023 г.

Междувременно, на 01.02.2024 г. с Решение № 3799 от 10.04.2023 г. на ВАС, оставено в сила с Решение № 1186/01.02.2024 г. по адм. д. № 5284/2023 г. по описа на ВАС, чл. 25, ал. 2, т. 3 от НРЦПГ е отменен. Решението на ВАС е обнародвано и влязло в сила на 09.02.2024 г. (ДВ, бр. 12 от 2024 г.). Посочената разпоредба се намира в глава трета от Наредбата, озаглавена "Изменение на цените при основните методи на регулиране". Член 25, ал. 2 допуска възможността при регулиране на цените чрез методите на ценово регулиране по чл. 3, ал. 2, т. 2 да се извършат годишни корекции, изброени в т. 1, 2 и 3. Нормата на т. 3 се отнася до регулиране на цените чрез методите на ценово регулиране по чл. 3, ал. 2, т. 2, в случаите на извършване на годишни корекции с разликата между признатите в утвърдените цени прогнозни разходи за инвестиции и отчетените разходи за извършени инвестиции, която се установява въз основа на данни за нетекущите активи за съответната дейност от отчет на енергийното предприятие и/или извършена проверка.

С писмо изх.№ ОМ-ИД-316/06.02.2024 г., постъпило в КЕВР на същата дата под № Е-15-57-29 (лист 58 от делото), „Овергаз Мрежи“ АД е заявило, че в резултат на съдебната отмяна на чл. 25, ал. 2, т. 3 от Наредба №2 от 19 март 2013 г. отпадат основанията за допълнително изискани данни за инвестиции за периода 2023 година.

Липсва спор между страните, че, от една страна, „Овергаз Мрежи“ АД не е представило изисканите от регулатора данни, и от друга страна, че Комисията не се е произнесла по представените пред нея заявления с вх. № Е-15-57-29/29.09.2023 г. за утвърждаване на цени за разпределение и присъединяване на клиенти към газоразпределителните мрежи на „Овергаз Мрежи“ АД и вх. № Е-15-57-30/29.09.2023 г. за утвърждаване на цени за снабдяване с природен газ, с които „Овергаз Мрежи“ АД е сезирало Комисията.

С Определение № 7240 от 02.03.2025 г. по настоящото дело съдът е оставил жалбата на „Овергаз Мрежи“ АД без разглеждане и е прекратил делото поради просрочие на жалбата на основание чл. 159, т. 5 от АПК.

С частна жалба пред Върховния административен съд (ВАС) е оспорено горното определение, в резултат от което същото е отменено като неправилно с Определение № 5782 от 03.06.2025 г. по адм. дело № 4057/2025 г. на ВАС. В мотивите на последното е посочено, че “по силата на чл. 28, ал. 3 от Наредба № 2 от 19 март 2013 г. КЕВР е имала правомощието, да не разгледа преписката по същество и да я прекрати. Безспорно е, че КЕВР не се е възползвала от това свое правомощие до подаване на жалбата до съда. Безспорно е, че КЕВР не се е произнесла и по съществува на заявленията до подаване на жалбата в съда... Предвиденото от закона средство за защита на засегнатите лица срещу подобно мълчание на администрацията е именно институтът на мълчаливият отказ - чл. 58, ал. 1 АПК и възможността за неговото съдебно обжалване - чл. 145 вр. с чл. 149 АПК. Мълчаливият отказ е приложим в производствата по издаване на индивидуални административни актове, какъвто характер има решението на КЕВР, с което утвърждава или изменя цени, съгласно чл. 36а, ал. 2 от Закона за енергетиката. В конкретния случай, обосновано е да се приеме, че след като КЕВР не е прекратила преписката поради неизпълнение на указанията ѝ за изискване от заявителя на допълнително документи, Комисията е формирала мълчалив отказ по нея”. С оглед на изложеното по същество ВАС е формирал извод, че в случая се касае за мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по подадените заявления.

Посочено е, че “нито в закона, нито в Наредбата, нито в Правилника са разписани максимални срокове за провеждане на откритото заседания от КЕВР и на закритото след това, на което именно КЕВР приема решението си. При този неуреден случай относно сроковете във връзка с окончателно произнасяне от КЕВР, по силата на препращащата разпоредба на чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката, следва да се приложи някой от сроковете, предвидени в чл. 57 АПК”. ВАС е приел, че хипотезата, която в максимална степен се доближава до настоящата (без да я припокрива) е уредената в чл. 57, ал. 5 АПК - когато е необходимо да се даде възможност на други граждани или организации да се защитят, актът се издава до един месец от започване на производството. Изложил е мотиви, че приложимият по аналогия срок за произнасянето от КЕВР в подобни на настоящата хипотези е едномесечният срок, който започва да тече след приемане на доклада на работната група или след изтичане на срока за представяне и приемане на този доклад. Предвид гореизложените факти върховната инстанция е приела, че в хипотеза като настоящата, когато не е изготвен работен доклад от работната група, а от заявителя е поискано от КЕВР да попълни преписката с липсваща информация, което той не е направил, но и КЕВР не е прекратила преписката поради това, двумесечният срок за приемане на доклада започва да тече от изтичането на 7-дневния срок по чл. 28, ал. 2 от Наредбата /за отстраняване на непълноти по заявленията/, а след изтичане на този двумесечен срок за КЕВР започва да тече 1-месечният срок за произнасянето ѝ по съществува на преписката. Следователно релевантният момент, от който започват да текат сроковете по описаната процедура, е получаване на указанията на КЕВР от заявителя за отстраняване на непълнотите и представяне или не на информация.

В тази връзка след отмяната на прекратителното определение по настоящото дело ВАС е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия с указания да се попълни административната преписка с информация относно датата, на която писмо изх.№ Е-15-57-29/15.12.2023 г. е достигнало до “Овергаз мрежи” АД, за да се изчисли кога, на коя дата, е изтекъл 7-дневният срок по чл. 28, ал. 2 от Наредбата, респективно да се изчисли от коя дата е започнал да тече 2-месечният срок по чл. 34, ал. 1 от Наредбата и на коя дата е изтекъл, за да се определи началният момент на 1-месечния срок за произнасянето от КЕВР, съответно кога изтича той.

Във връзка с гореописаните указания настоящият съдебен състав с разпореждане от 18.06.2025 г. е изискал от КЕВР да представи информация относно датата, на която е получено писмо изх.№ Е-15-57-29/15.12.2023 г. от “Овергаз мрежи” АД.

С писмо от 27.06.2025 г. КЕВР е представила писмени доказателства - писмо изх.№ Е-15-57-29/15.12.2023 г. и известие за доставяне (на л. 252), от което е видно, че писмото е получено от "Овергаз Мрежи" АД на 21.12.2023 г.

**При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:**

**По допустимостта на жалбата:**

Жалбата е подадена на 09.05.2024 г. срещу мълчалив отказ на КЕВР от лице с право и интерес от оспорване.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЕ, регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от Комисия за енергийно и водно регулиране. Следователно, в изключителната компетентност на КЕВР е да се произнася по въпросите относно цени за присъединяване на клиенти към газоразпределителните мрежи, за разпределение и за снабдяване с природен газ.

В чл. 30, ал. 1 ЗЕ са посочени цените, които подлежат на ценово регулиране от Комисията. Разпоредбите на чл. 30, ал. 1, т. 11 и т. 12 от ЗЕ определят, че на регулиране от Комисията подлежат цените за присъединяване към мрежите, както и за достъп и пренос на природен газ през преносни и/или разпределителни мрежи освен в случаите, когато комисията по своя преценка одобрява методика за определяне на цена за достъп и пренос през преносна мрежа.

На основание чл. 30 от Закона за енергетиката, дейностите по снабдяване, разпределение на природен газ и присъединяване към газоразпределителната мрежа се извършват по регулирани от Комисията цени. Тази регулаторна дейност на Комисията е регламентирана в ЗЕ, Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ), Наредба № 2 от 19.03.2013 г. за регулиране на цените на природния газ (НРЦПГ), Правилник за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и нейната администрация (Правилника) (по арг. от чл. 13, ал. 2 от ЗЕ). Съгласно чл. 13, ал. 3 и ал. 8 от ЗЕ, Комисията се произнася с мотивирано решение по реда на ЗЕ и АПК.

Съгласно чл. 31 от НРЦПГ, „енергийните предприятия, спрямо които се прилагат методите на ценово регулиране по чл. 3, ал. 2, т. 2, подават заявление за утвърждаване на изменението на коригирани необходими приходи и/или цени за втория или следващите ценови периоди от регулаторния период“.

След подаване на заявленията в нормативно установения срок се образува преписка по тях, която се възлага на докладчици (работна група) - чл. 39 и чл. 40 от Правилника. В настоящия случай след подаване на заявленията на 29.09.2023 г. със Заповед № 3-Е-300/04.10.2023 г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група със задачи да разгледа подадените от „Овергаз Мрежи“ АД заявления с оглед установяване на съответствие с изискванията на Закона за енергетиката и Наредба № 2 от 19.03.2013 г. за регулиране на цените на природния газ, както и в тази връзка да изготви доклад и проект на решение.

Съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от Правилника за дейността на КЕВР, по преписки за утвърждаване или определяне на цени по ЗЕ, ЗЕВИ и ЗРВКУ срокът за проучване на преписката от работната група е не повече от 60 календарни дни, а съгласно чл. 34, ал. 1 от НРЦПГ, Комисията в срок до два месеца след представяне на заявленията за утвърждаване и/или изменение на утвърдените цени, съответно след отстраняване на констатираните нередовности, на закрито заседание приема доклад на работната група и проект на решение, насрочва дата и час за провеждане на открито заседание за обсъждане на приетия доклад и за провеждане на обществено обсъждане по чл. 14 ЗЕ на приетия проект на решение.

Следва открито заседание на КЕВР, на което тя обсъжда с енергийните предприятия доклада и определя срок за предоставяне на становища и писмена обосновка на направените възражения - чл. 34, ал. 4 от Наредбата, последвано от приемане на решение от КЕВР на закрито заседание - чл. 47, ал.1 от Правилника, съответно чл. 39, ал. 1 от НРЦПГ.

Съгласно указанията на ВАС, приложимият по аналогия срок за произнасянето от КЕВР в подобни на настоящата хипотези е едномесечният срок по чл. 57, ал. 5 от АПК, който започва да

тече след приемане на доклада на работната група или след изтичане на срока за представяне и приемане на този доклад.

Предвид така очертаната правна рамка и дадените указания по тълкуване и прилагане на закона от ВАС, се установяват следните релевантни факти:

Процесните заявления са депозираны в КЕВР на 29.09.2023 г.

Писмо изх. № Е-15-57-29 от 15.12.2023 г., с което КЕВР е указала на „Овергаз Мрежи“ АД да предостави информация за отчетените стойности на инвестициите в газоразпределителната мрежа и отклоненията към нея за 2023 г., е получено от дружеството на 21.12.2023 г. Съгласно чл. 28, ал. 2 от НРЦПГ, от тази дата тече 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите на заявлението, който в случая изтича на 28.12.2023 г. - присъствен ден. Следователно, считано от 29.12.2023 г. започва да тече двумесечният срок за произнасяне по преписката с доклад на работната група и изготвяне на проект на решение по чл. 34, ал. 1 от НРЦПГ. В настоящия случай той изтича на 29.02.2024 г. От 01.03.2024 г. тече едномесечен срок за приемане на решение от КЕВР след открито заседание и обществено обсъждане съгласно чл. 47, ал. 1 от Правилника и чл. 39, ал. 1 от НРЦПГ, във връзка с чл. 57, ал. 5 от АПК. В настоящия случай той изтича на 01.04.2024 г. - присъствен ден.

С изтичане на последния срок се формира мълчалив отказ за произнасяне. Следователно, такъв е формиран на 02.04.2024 г.

С оглед на гореизложените мотиви се налага извод, че мълчалив отказ на КЕВР, който е предмет на оспорване в настоящото производство, е налице на 02.04.2024 г. Срокът за обжалването му е един месец от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе, съгласно чл. 149, ал. 2 от АПК в редакцията от ДВ бр.30 от 11 Април 2006 г. С изменение на тази норма със ЗИД на АПК, обн. в ДВ бр. 63 от 2025 г., в сила от 03.09.2025 г. е предвиден двумесечен срок за обжалване на мълчалив отказ. Последната норма е процесуална, поради което се прилага спрямо висящи производства, а освен това изменението е благоприятно за жалбоподателя. Поради това съдът намира, че спрямо настоящия случай следва да действа чл. 149, ал. 2 АПК след изменението със ЗИД на АПК, обн. в ДВ бр. 63 от 2025 г., в сила от 03.09.2025 г., а именно да се приеме, че жалба срещу мълчаливия отказ на КЕВР може да бъде подадена в 2-месечен срок от изтичане на срока на органа за произнасяне, тоест до 02.06.2024 г. Жалбата е подадена на 09.05.2024 г., поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Както се посочи по-горе, безспорно е, че КЕВР не се е възползвала от правомощието си да прекрати преписката при неизпълнение на указанията за отстраняване на нередовностите на заявленията в срока по чл. 28, ал. 2 от НРЦПГ, както и че липсва произнасяне по съществуващото на заявленията до подаване на жалбата в съда. Това бездействие на КЕВР да приключи по един или друг начин преписката по подадените заявления, представлява липса на произнасяне. Съгласно правилото на чл. 58, ал. 1 от АПК, непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливият отказ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК.

Съгласно правомощията си, разписани в ЗЕ и НРЦПГ, конкретно относно утвърждаване на цени, КЕВР има правото, но и задължението като единствен регулаторен орган да реши въпроса относно цените, на които енергийните предприятия извършват дейностите, включени в лицензията им. Съгласно чл. 13, ал. 3 и ал. 8 от ЗЕ, Комисията се произнася с мотивирано решение по реда на ЗЕ и АПК. Разпоредбата на ал. 8 препраща към АПК. В тази връзка при постановяване на акт по същество или за прекратяване на преписката КЕВР следва да спазва писмената форма съгласно чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК и да го мотивира, като изложи всички релевантни фактически и правни основания, което в случая не е сторено.

Следва да се посочи, че изисканата от КЕВР информация касае стойността на прогнозираните и отчетените инвестиции на основата на достоверни данни за нетекущите активи по видове дейности съгласно представените отчети и/или извършена проверка. Нормата на чл. 25, ал. 2, т. 3 НРЦПГ, съгласно която при регулиране на цените чрез методите на ценово регулиране по чл. 3,

ал. 2, т. 2 могат да се извършат следните годишни корекции със стойността на разликата между прогнозираните и отчетените инвестиции на основата на достоверни данни за нетекущите активи по видове дейности съгласно представените отчети и/или извършена проверка, е отменена с Решение № 3799 от 10.04.2023 г. на ВАС - ДВ, бр. 12 от 2024 г., в сила от 09.02.2024 г. Отмяната на законовата норма е в срока за произнасяне на органа. Предвид изложеното и разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК, след като не е прекратила преписката на основание чл. 28, ал. 3 от НРЦПГ, КЕВР е следвало да съобрази промяната в нормативната уредба и да издаде административен акт, като се произнесе по подадените заявления от „Овергаз Мрежи“ АД, с оглед на действащата нормативна уредба към датата на издаване на административния акт, без да изисква посочената допълнителна информация, която в случая се явява неотнормисима към отправеното от дружеството искане за утвърждаване на изменение на цени.

Липсата на произнасяне чрез акт по същество или за прекратяване на преписката е незаконосъобразно, тъй като от една страна противоречи на редица принципи на административния процес - принципа на законност /чл. 4, ал. 1 АПК/, принципа на съразмерност /чл. 6, ал. 1 АПК/, принципа на служебното начало /чл. 9, ал. 1 АПК/, принципа на бързина и процесуална икономия /чл. 11 АПК/, а от друга страна, създава положение на висящност на административното производство, като поставя в невъзможност заявителя да защити правата и интересите си.

С оглед на гореизложеното, като не се е произнесла по представените от „Овергаз Мрежи“ АД заявления с искане за утвърждаване на цени, КЕВР е постановила мълчалив отказ в нарушение на административнопроцесуалните правила и материалноправните разпоредби.

С оглед гореизложените мотиви жалбата на „Овергаз Мрежи“ АД е основателна и следва да бъде уважена, а мълчаливият отказ на КЕВР да се произнесе по заявления на „Овергаз Мрежи“ АД с вх. № Е-15-57-29/29.09.2023 г. и вх. № Е-15-57-30/29.09.2023 г. следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката върната за ново произнасяне съобразно мотивите на акта.

**По разностите по производството:**

С оглед крайния извод за основателност на жалбата, ответникът дължи на жалбоподателя разности за съдебното производство в размер на 200 лева, съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото, и 50 лева за платена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 70-ти с-в

**РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** по жалбата на „Овергаз Мрежи“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1407, район „Л.“, [улица] (със старо наименование „Софиягаз“ АД), мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по заявления с вх. № Е-15-57-29/29.09.2023 г. и вх. № Е-15-57-30/29.09.2023 г.

**ОСЪЖДА** Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на „Овергаз Мрежи“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 250,00 (двеста и петдесет) лева, представляваща направени по делото разности.

**ВРЪЩА** делото като преписка на КЕВР за произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

**Решението** подлежи на обжалване чрез Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

**СЪДИЯ:**

